

אֶלְדָּנוֹת

לְעֵלְמָנוּ עֵבֶת

פֶּלֶשֶׁת הָאֲזִינוּ

כס"ד, צ"דיון ע"ה

מבחינת זמן מלא רחמים מי"ג מכילין דרחמי ויגד זקנים' הוא התולדה מההארה מעולמות העליונים בהשכינה להאיר על הארץ קדשה וברכה וכל טוב אמן סלה.

ודלמא לאו אביו הוא

וכה הגיד הרה"ק ה'דברי יחזקאל' משינאנוא זיע"א (הפסטר פרשת מסעי): ששמעתי שהרה"ק רבי ר' אלימלך זיע"א אמר: מי שמכיר את הצה"ק רבי פנחס מקארעץ זיע"א הוא מסגל ליראת שמים. וכאשר שמע זאת בנו הקדוש ר' אלעזר זיע"א נסע לרבי פנחס מקארעץ. ואמר הקדוש רבי אלעזר, בעת שישב על השלחן של הקדוש רבי פנחס בזה הלשון: טאטע. אמר הקדוש רבי פנחס: ודלמא לאו אביו הוא. ולא השיבו כלום. וכשנסע הקדוש רבי אלעזר לביתו וספר לאביו הקדוש רבי ר' אלימלך את הנ"ל, שאל הקדוש רבי ר' אלימלך לבנו הנ"ל: מה השבת לו. ואמר, לא השבתי לו כלום. ואמר לו: היה לה להשיב לו הלא כתיב 'שאל אביה' - 'מעין ליהיט זיה א טאטע'. ועל פי דברי קדשו יש לפרש הפסוק (ירמיה ב דה) 'הלא מעתה קראת לי אבי', הגם שאינו עוד במדרגה זו שיקרא להקב"ה אבי, אם בכל כחו יתחזק ויקרא אבי יעזר לו הקב"ה שיגיע לבחינת 'אלוף נערי אתה'.

'ויגד' - מלשון המשיכה

וכתב בספר 'שיר חדש' (להגאון רבי שמואל יעקב ראטה מקליינוואדין הי"ד, ענייני בין המצרים): ונראה לפי עניות דעתי לפרש שכונתו הקדושה היתה גם על תבות 'ויגד', והוא על דרך הגמרא (שבת פו) 'ויגד משה', דברים שמושכין לבו של אדם כאגדה, זהו נמי כאן 'שאל אביה' כהנ"ל 'מעין ליהיט זיה א טאטע'. ואם תשאל לה, אז 'ויגד', כלומר, ימשך אותה כאגדה, שיהיה לה באמת לאב.

(ספר ספיר ויהלום - סוכות - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

אבל מה אעשה שבשנים אפן אין ביכלתי לילה.

הלכה אמו הצדקת ע"ה ותפגע בהרה"ק רבי יצחק מוורקא זיע"א ותשטח בקשתה לפניו, שילך אל בנה וישפיע ויפעל אצלו שיבוא אל מטת אביו להיות על ידו בשעת יציאת נשמה. השיב לה הרה"ק מוורקא: תאמיני לי אם הייתם מצוים עלי שאעלה על ראש הגג ואפיל עצמי משם, בברור הייתי מצית לכם, הגם שזה בגדר סכנת נפשות, אולם הדבר הזה מה שאתם מבקשים ממני לא אוכל בשום אופן לצית לכם, כי בנכם ואביו הקדוש עוסקים כעת בעסק קזה שאופנים מלאכים ושרפים מתקנאים בהם, ואיך אוכל אני להתערב במעמד נורא קזה. ובאותו הרגע שנפטר רבנו פתח בנו רבי אברהם משה זיע"א את עיניו שהיו עצומות כל העת ואמר: רואה אני חשכות גדולה בעולם (הרבי ר') שמחה בונם מפרשיסחא"ח"ב פרק לג).

אין לוקח נפשות חסידיו אלא לרצונם על הפסוקים (דברים לב מט-נ): 'עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה. ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיה כאשר מת אהרן אחיה בהר הזה ואסף אל עמיו'.

פרש רבנו האור החיים הקדוש זיע"א, בהקדמו: שאין הקב"ה לוקח נפשות חסידיו אלא לרצונם. ולכן באה בקשת הקב"ה למשה רבנו שיתרצה ויסכים למות.

שאל אביה ויגד

כתב הרה"ק ה'תפארת שלמה' זיע"א (פרשת ויגש): וכן כתיב (דברים לב ז) 'שאל אביה ויגד', לשון שאלה מאבא עלאה, ויגד' לשון המשכה לה. וזהו שנאמר 'אדני שאל' לשון שאלה. 'את עבדי', פרוש, העבדות. 'היש לכם אב' מבחינת יש לנו אב זמן היא הארה

פטירת הצדיקים לרצונם

בחדש אלול של שנת תקפ"ז, בשנת הששים ואחת לחיי הרה"ק רבי שמחה בונם מפרשיסחא זיע"א, נחלה במחלתו האחרונה אשר ממנה לא נרפא וקרבו ימיו להסתלק. כאשר מצבו התדרדר וכבר ראו עליו סימנים שהוא עומד לעלות לעלמא דקשט, התחילה הרבנית רבקה ע"ה לבכות. שאל אותה רבנו: מפני מה את בוכה? הלא כל ימי חיי היו רק כדי שאלמד את עצמי איך למות, ועכשו שהגעתי לכך את בוכה? ענתה לו הרבנית בחכמתה: הוא הדבר אשר עליו אני מתפללת להשי"ת, שתחיה עוד ימים ושנים ארוכות ותשיג עוד יותר איך צריכים למות! וזה הענין שאמר רבנו זיע"א כמה פעמים, כי עקר החיים הוא להשיג מדרגת יציאת נשמה.

ויהי ביום השלישי, יום י"ב באולול בבקר, נעשה רעש גדול בכל העיר. הסובבים את מטת רבנו ראו כלם שהנה קרוב הנה לדעו וארון האלקים עומד לעלות בסערה השמימה, וכל הקהל עמדו סביבו בזעקתם השמימה לרחמים, אולי תבוא הניסועה ורבנו ישאר בחיים. ובתוך כך הבחינו בדבר פלא כי הרה"ק רבי אברהם משה זיע"א, בנו יחידו של רבנו ומחמד לבבו, לא נמצא ליד מטתו. וירוצו לבית רבי אברהם משה לראות פשר הדבר, ולא נתן להם נאמן ביתו, ר' יודל משמש, בשום אופן להכנס פנימה, באמרו להם כי קבל פקדה חד משמעית לא לאפשר לאיש בעולם להכנס אליו.

וכאשר מצבו של רבנו נהיה יותר גרוע, הלכה אמו של רבי אברהם משה, הרבנית רבקה ע"ה ונכנסה אליו ואמרה אליו בדמעתה על לחיה: בני אהובי, עשה זאת למעני ולך נא אל בית אביה ששעותיו ספורות, כי מה יאמרו על כך הבריות? השיב לה רבי אברהם משה: תאמיני לי, אמי, אם היה ביכלתי הייתי הולך מעצמי,

חידון אֶלְדָּנוֹת - נושא פרסים מהן שתי הערים העתיקות המופיעות באותו פסוק?

פתרון החידה - פרשת שלח:

ש. איזה פסוק בפרשתנו מתחיל ומסתיים באותן שלוש מילים?
ת. הפסוק האחרון בפרשה (שהוא הפסוק האחרון בפרשייה השלישית של קריאת שמע), מתחיל ומסתיים באותן שלוש מילים 'אני ה' אלוהיכם' (במדבר טו, מא).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת שלח:

ה' שלמה רושיצקי מתל אביב.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה
על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".
את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.
בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

